

Sygn. akt IV P 130/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Podubińska
Protokolant:	kierownik sekretariatu Krystyna Hartung

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 r. w Szczytnie

sprawy K. S. (1)

przeciwko (...) Fundacji (...) w N.

o nagrodę jubileuszową

I. zasądza od pozwanej (...) Fundacji (...) w N. na rzecz powódki K. S. (1) tytułem nagrody jubileuszowej kwotę (...),64 ((...) 64/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5.02.2015 roku do dnia zapłaty,

II. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty (...) złotych,

III. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Rejonowy w Szczytnie tytułem opłaty, od uiszczenia której powódka była zwolniona kwotę 251 złotych

Sygn. akt: IV P 130 /15

UZASADNIENIE

Powódka K. S. (1) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) Fundacji (...) w N. nagrody jubileuszowej w kwocie (...) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5.02.2013 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 15.03.2010 r. została zatrudniona u pozwanego na podstawie umowy o pracę na czas określony, a od 16.03.2012r na czas nieokreślony na stanowisku Koordynatora Funduszu Poręczeń i Asystenta Koordynatora Funduszu (...). Na dzień 15.03.2010 r. jej łączny staż pracy wynosił 12 lat 1 miesiąc 7 dni. Przy rozpoczęciu pracy zapoznano ją z Regulaminem Wynagradzania (...) Fundacji (...). §1 pkt 7 w/w Regulaminu zawierał zapis mówiący o tym, że etatowym członkom zarządu i pracownikom fundacji przysługują nagrody jubileuszowe po 15, 20, 25, 30, 40 latach pracy. Określone zostały wysokości wymienionych nagród, m.in. 150 % płacy zasadniczej po przepracowaniu 15 lat, a do lat pracy zaliczano okresy pracy w innych przedsiębiorstwach. W dniu 05.02.2013r. nabyła u pozwanego uprawnienia do wypłaty nagrody jubileuszowej z tytułu 15-letniego stażu pracy w wysokości 150 % płacy zasadniczej.

30.06.2015r jej stosunek pracy z pozwanym uległ rozwiązaniu. Na wezwanie do zapłaty otrzymała od pozwanego pismo informujące, iż według Regulaminu Wynagradzania (...) nagrody jubileuszowe przysługują jedynie etatowym

członkom zarządu fundacji. Jest to niezrozumiałe, Regulamin Wynagradzania, który dostała do akceptacji w dniu 15.03.2010r i na podstawie którego w 2013r wypłacane były nagrody jubileuszowe innym pracownikom Fundacji nie ulegał zmianie, aż do 12.12.2013r, kiedy to (...) Fundacji podjęła uchwałę o jego zmianie.

Pozwana (...) Fundacja (...) w N. wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazała, iż nie jest prawdą, iż obowiązujący regulamin wynagradzania przewidywał wypłatę nagrody jubileuszowej innym pracownikom, aniżeli etatowi członkowie zarządu. W dacie zawarcia umowy o pracę na czas określony (12 marca 2010 roku) oraz umowy o pracę na czas nieokreślony (16 marca 2012 roku) obowiązywał regulamin wynagradzania z dnia 2 stycznia 2008 roku. W treści §1 ust. 7 omawianego regulaminu wskazano, iż nagrody jubileuszowe przysługują jedynie etatowym członkom zarządu pozwanej. Treść regulaminu wynagradzania została zmodyfikowana w dniu 12 grudnia 2013 roku, lecz brzmienie §1 ust. 7 nie uległo zmianie.

Teza, iż w regulaminie wynagradzania w brzmieniu obowiązującym w czasie zatrudnienia powódki był zawarty zapis przyznający pracownikom (za wyjątkiem etatowych członków zarządu) prawo do otrzymania nagrody jubileuszowej nie polega na prawdzie. W latach 2010-2015 także inni pracownicy pozwanej nie otrzymali nagrody jubileuszowej: J. S. (15 i 20 lat pracy), M. K. (1) (15 lat pracy) M. K. (2) (15 lat pracy).

Sytuacja ekonomiczna pozwanej nie pozwala na wypłatę nagród jubileuszowych pracownikom. W 2013 roku prawo do nagrody jubileuszowej uzyskał także Pan K. M. — Prezes Zarządu, jednak świadczenie to nie zostało wypłacone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. S. (1) została zatrudniona w (...) Fundacji (...) w N. na podstawie umowy o pracę od dnia 15.03.2010 roku, w chwili podejmowania pracy u pozwanego legitymowała się stażem pracy wynoszącym 12 lat 1 miesiąc 7 dni.

Powyższy staż wynikał z pracy w H. K. S. (2) i A. S. - zatrudnienie od 01.01.1997 do 31.12.2005r, (...) Bank (...) S.A. - zatrudnienie od 09.01.2006 do 09.09.2006r, Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej RAFINERIA - zatrudnienie od 20.12.2006r do 19.03.2008r, (...) S.A. - zatrudnienie od 20.03.2008r do 08.01.2009r, Agencja (...) sp. z o.o. - zatrudnienie od 09.01.2009r do 23.05.2009r.

Powódka ukończyła ogólny staż pracy 15 lat podczas pracy u pozwanego w dniu 5.02.2013 roku. W tym okresie przysługiwało jej zgodnie z aneksem z dnia 1 lutego 2013 roku wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 3343,09 złotych.

U pozwanego do 31 grudnia 1999 roku obowiązywał Regulamin Wynagradzania (...) Zatrudnionych w (...) Fundacji (...) w N. w wersji obowiązującej od 1 stycznia 2000 roku wprowadzony Zarządzeniem Prezesa Fundacji. Regulamin ten w ust. IV określał, jakie pracownikom poza wynagrodzeniem za pracę przysługują inne świadczenia związane z pracą i w pkt. 4 przewidywał regulację dotyczącą prawa do nagrody jubileuszowej począwszy od 15 letniego stażu pracy w wysokości 150% wynagrodzenia zasadniczego wzrastające o 50% co 5 lat aż do 400% wynagrodzenia zasadniczego za 40 letni staż pracy. Przepis ten określał też szczegółowe zasady nabycia prawa do nagrody.

Od dnia 1 stycznia 2008 roku został wprowadzony nowy Regulamin Wynagradzania (...) Fundacji (...). W §1 pkt. 7 w części poświęconej wynagrodzeniu członków zarządu Fundacji zawarty został zapis regulujący, iż etatowym członkom zarządu i pracownikom fundacji przysługują nagrody jubileuszowe po 15, 20, 25, 30 i 40 latach pracy w wysokościach począwszy od 150% do 400% płacy zasadniczej i regulował w kolejnym 8 punkcie tego §, iż do lat pracy zalicza się okresy pracy w innych przedsiębiorstwach.

W 2010 roku prawo do nagrody jubileuszowej nabył S. G. (1), koordynator ds. funduszy pożyczkowych i poręczeniowych, nagroda została mu wypłacona.

W 2012 roku uprawnienia do nagrody jubileuszowej uzyskały również L. W. (1), pełniąca do końca 2014r. funkcję Głównej Księgowej (...) Fundacji (...) za 15 letni okres zatrudnienia oraz B. M., zatrudniona jako specjalista ds. szkoleń, prywatnie żona prezesa Fundacji za 20 letni okres zatrudnienia.

Nagrody jubileuszowe zostały im wypłacone w 2013 roku, L. W. (1) w dwóch ratach: część w lipcu 2013r a część w sierpniu 2013r. nagrodę jubileuszową wypłacono w 2013r. Opóźnienie w wypłacie nagrody było związane ze złą sytuacją finansową Fundacji i brakiem funduszy na te świadczenia.

W tym okresie okres pracy uprawniający do nagrody nabył J. S., któremu nagroda nie została wypłacona.

W dniach 11-12.04.2013r, realizowany przez Fundację (...) projekt unijny p.n. „Dokapitalizowanie Funduszy Poręczeniowych na Warmii i M.”, finansowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Warmia i M. na lata 2007-2013, w którym powódka pełniła funkcję Koordynatora. Został on poddany kontroli przez Instytucję Zarządzającą (...) – Urząd Marszałkowski Województwa (...). Weryfikowana była m.in. prawidłowość ustalania wynagrodzenia Prezesa Fundacji (...), w dniu 13.05.2013r do Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) wysłane zostało pismo wyjaśniające, do którego załącznikiem był powyżej Regulamin Wynagradzania (...) Fundacji (...). Powódka sporządziła kserokopię Regulaminu znajdującego się w segregatorach z dokumentami w biurze Fundacji.

W okresie 2013 roku K. M. poinformował pracowników na spotkaniu, iż z uwagi na trudną sytuację finansową Fundacja zaprzestanie wypłacania nagród jubileuszowych.

Powódce nagroda nie była wypłacana, jak również nie była indywidualnie poruszana kwestia jej nagrody.

W 2013 roku prawo do nagrody jubileuszowej za kolejny okres pracy nabył prezes Fundacji (...), zgodnie z jego decyzją, nie została mu wypłacona. Nie została też wypłacona pracownikom Fundacji, którzy okres zatrudnienia uprawniający do nagrody ukończyli w 2014 roku- M. K. (1) i M. K..

W nieustalonym bliżej czasie treść tego Regulaminu została zmieniona w części dotyczącej §1 pkt. 7 pkt. a do f. W miejsce zapisów wcześniej wskazanych o treści „etatowym członkom zarządu i pracownikom fundacji przysługują nagrody jubileuszowe po 15, 20, 25, 30 i 40 latach pracy w wysokościach:

- za 15 lat pracy - 150% płacy zasadniczej

- za 20 lat pracy - 200% płacy zasadniczej
- za 25 lat pracy - 250% płacy zasadniczej
- za 30 lat pracy - 300% płacy zasadniczej
- za 35 lat pracy - 350% płacy zasadniczej
- za 40 lat pracy - 400% płacy zasadniczej”

został umieszczony zapis „ etatowym członkom zarządu przysługują nagrody jubileuszowe po 15, 20, 25, 30 latach pracy.” Pkt. 8 dotyczący zaliczania do lat pracy okresów pracy w innych przedsiębiorstwach pozostał niezmienny. Taki Regulamin został opatrzony oryginalnym podpisem Prezesa Fundacji. W związku z jedną z kontroli dokonywaną w Fundacji i koniecznością przedłożenia organowi kontrolującemu Regulaminu Wynagradzania, L. W. (1) opatrzyła go datą wejścia w życie tj. 02.01.2008 roku i z tą też datą wpisała ten regulamin na „listę zarządzeń wydanych przez Prezesa (...).

W październiku 2013 roku, gdy powódka odeszła na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą, jej obowiązki związane z koordynowaniem funduszy poręczeniowych i pożyczkowych przejęła E. C.. W związku z projektem p.n. „Dokapitalizowanie Funduszy Poręczeniowych na Warmii i M.” powstała konieczność dokonania zmian w Regulaminie Wynagradzania, w szczególności doprecyzowania kwestii związanych z wynagrodzeniem Prezesa Zarządu oraz etatowych członków Zarządu. E. C. odnalazła w dokumentacji biurowej Fundacji wersję Regulaminu Wynagradzania wpisaną do listy Zarządzeń Prezesa Fundacji przez L. W. (1). Korzystając z komputera powódki, do którego był podpięty skaner, wykonała skan, a następnie edytując w W. dopisała w nagłówku „projekt” oraz dokonała

zmiany §1 pkt. 2 i 3 Regulaminu i taki dokument w dniu 9.10.2013 roku przesłała Instytucji Zarządzającej nadzorującej projekt unijny.

W ramach prac nad zmianą Regulaminu Wynagradzania Fundacji (...) w związku kontrolą wyżej wskazanego projektu unijnego prowadzonych jesienią 2013r. został opracowany kolejny Regulamin Wynagradzania, który wszedł w życie uchwałą Rady Fundacji z dnia 12 grudnia 2013r. Wprowadził zmiany dotyczące zasad wynagradzania Prezesa Zarządu Fundacji oraz formalnie zmienił §1 pkt. 7 Regulaminu pozbawiając pracowników Fundacji uprawnień do wypłaty nagród jubileuszowych wprowadzając treść „ etatowym członkom zarządu przysługują nagrody jubileuszowe po 15, 20, 51 25, 30 latach pracy. Brzmienie tak uchwalonego Regulaminu

/ akta osobowe powódki – umowy o pracę, aneksy, świadectwa pracy, zaświadczenie o wynagrodzeniu K 65, regulaminy wynagradzania – kopia wraz z pismem do (...) S.A. K 27-32, z Uchwałą Rady Fundacji K (...) - 45, lista Zarządzeń wydanych przez Prezesa (...) z wersją wpisaną na listę K 46-52, projekt wraz z pismem z dnia 9.10.2013 roku, zeznania świadków L. W. K 68-69, 74, M. K. (1) K 75-77, M. P. K. K 77-78, E. S. K 90-93, E. C. K 90, J. S. K 78, przesłuchanie stron- zeznania powódki K 93-94, K. M. częściowo- co do okresów zatrudnień K 94-95/.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawową kwestią sporną w niniejszej sprawie jest to, w jakim brzmieniu obowiązywał u pozwanego w dniu 5 lutego 2013 roku Regulamin Wynagradzania tj. czy w wersji, na którą powołuje się powódka, czyli przewidującej nagrody jubileuszowe także dla pracowników Fundacji, czy też w wersji, która, jak wskazuje pozwany była jedyną obowiązującą od 2008 roku, w której nagrody jubileuszowe były przewidziane jedynie dla etatowych członków zarządu Fundacji.

Analizując wszystkie zebrane dowody we wzajemnym powiązaniu Sąd uznał, że obowiązującą wersją była ta, na którą powołuje się powódka, mimo że w oryginale w obecnej chwili ta wersja nie jest dostępna.

Niewątpliwym jest, że taka wersja Regulaminu została przesłana przez powódkę na żądanie do Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) jako Instytucji Zarządzającej projektem unijnym wraz z pismem z maja 2013 roku. Tej okoliczności nie sposób podważyć, bowiem dokument ten znajdował się w zbiorze UM Woj.(...)

Powódka wskazała, że była to jedyna znana jej wersja regulaminu w tym okresie i sporządziła kserokopię, skan z dokumentu, który znajdował się w segregatorach Fundacji. Warto tu wskazać, że kserokopia nadesłana przez Urząd Marszałkowski na prośbę Sądu po wniosku powódki na lewym marginesie ma widoczne ślady po otworach na tzw. „wąsy” segregatora, co wskazuje, że była wykonywana z dokumentu, który był przechowywany w sposób wskazany przez powódkę.

L. W. (1) także podała, że wersja Regulaminu Wynagradzania obowiązująca od 2008 roku przewidywała prawo do nagród jubileuszowych dla pracowników Fundacji, dopiero w czasie obowiązywania tego Regulaminu Prezes Fundacji poinformował, iż nagrody, z uwagi na trudną sytuację finansową Fundacji od jakiegoś momentu nie będą wypłacane. Jednakże do tej chwili, od 2008 roku kilka osób, w tym ona sama na podstawie tego Regulaminu nabyła prawo do nagrody i została ona jej wypłacona.

W stanowisku pozwanego nie został wprost sformułowany taki zarzut, jednak wobec ogólnie twierdzeń Fundacji i zeznań K. M., należy wnioskować, jakoby doszło do sfabrykowania i przerobienia Regulaminu przez kogoś- a domyślnie bądź powódkę, bądź L. W. (1), i stworzenie wersji, na którą się obecnie powódka powołuje.

Sąd taką możliwość wykluczył.

Trzeba wskazać, że wersja Regulaminu przewidująca prawo do nagrody jubileuszowej dla pracowników Fundacji między rokiem 2008, a 2013 wynika nie tylko w tych dwóch źródłach osobowych, czy pochodzi z dokumentów przez nich wytworzonych.

Po pierwsze, bezspornym jest, że w tym okresie zostały wypłacone nagrody jubileuszowe co najmniej 3 osobom - pracownikom Fundacji – jedna z 2010 roku, dwie w 2013 roku dotyczyły nagród nabytych w 2012 roku. K. M. wyjaśnił, iż miało to miejsce, bowiem został poinformowany przez L. W. (1), iż takie nagrody zostały nabyte w przeszłości i nie zostały wypłacone z uwagi na trudną sytuację finansową. Co do zasady, to twierdzenie zgodne jest z relacją L. W. (1), tyle, że ta wskazuje, iż opóźnienie było roczne. Gdyby uwzględnić wersję K. M. w całości, oznaczałoby to, że opóźnienie w wypłacie nagród musiałyby być pięcioletnie i taka opcja jest niewiarygodna. Nagroda nabyta w 2010 roku przez S. G. (2) została wypłacona w tamtym okresie, zatem wówczas fundusze były i brak byłoby przyczyn niewypłacania nagród za 2008 rok. Ponadto jedna z nagród dotyczyła prywatnie żony prezesa Zarządu, jak wskazano w zeznaniach świadka, była to druga nagroda, którą ta nabyła podczas pracy w Fundacji, pierwsza była w 2007 roku i w ocenie Sądu jest niemożliwym, by w przypadku bliskiej osoby ta kwestia została przez K. M. pomyślona, jak twierdzi i by przyjął za prawdziwe twierdzenia L. W. (1), jako głównej księgowej, podczas gdy ta wprowadziła go w błąd.

Ponadto, fakt przysługiwania takiej nagrody wynika też z zeznań M. K. (1). Zeznała ona, że w okresie pracy u pozwanego upłynął jej 15 letni okres pracy i miała świadomość, że nabyła z tego tytułu prawo do nagrody, jednakże zapadła decyzja prezesa Zarządu, iż nagrody nie będą wypłacane. Jak wskazała, decyzja ta została oznajmiona na spotkaniu pracowników i miało to miejsce już po tym, jak wypłacono nagrody L. W. (1), B. M.. Jak wynika z innych dokumentów, obie kobiety otrzymały te nagrody w połowie 2013 roku, zatem po dacie nabycia prawa do nagrody przez powódkę.

M. K. (4), która u pozwanego pełni funkcję Pełnomocnika ds. Systemu (...) Jakością także potwierdziła, że faktycznie istniała wersja Regulaminu, na którą powołuje się powódka. Wskazała, że przy okazji którejś z kontroli dot. ISO taki regulamin był przedkładany i jednoznacznie określiła, że był to Regulamin w wersji przesłanej przez powódkę w maju 2013 roku do (...) S.A. Świadek wyjaśniła, że na pewno w dokumencie były wskazane wysokości (procentowo) nagród jubileuszowych za poszczególne lata, a jednocześnie zaprzeczyła, by był to taki dokument, jaki obowiązywał w poprzednim brzmieniu z 2000 roku, w którym też ta wysokość była zamieszczona. Trzeba tu podkreślić, że świadek z uwagi na pełnioną był bardziej niż inni pracownicy zaangażowany w przedstawianie dokumentów w czasie kontroli, także od strony merytorycznej, a nie jedynie przedkładając mechanicznie wymagane regulacje wewnętrzne Fundacji.

Niestety, lektura raportów z audytów nie pozwala na stwierdzenie, w którym roku mogło to nastąpić, nie jest w nich przywoływany bezpośrednio sam Regulamin, a jedynie wspomina się, że dokonano kontroli regulacji wewnętrznych fundacji, bez wyszczególniania, o jakie chodzi.

Natomiast w związku z tym, że świadek również ma ukończony staż pracy uprawniający ją do takiej nagrody, warto wskazać, że podała, że w okresie 2013 – 2014 roku była nieobecna w pracy, zatem nie mogła uczestniczyć w spotkaniach, na których było to omawiane, a ponadto wskazała, że jako osoba niepracująca w kadrach, księgowości, bezpośrednio się z takimi dokumentami dotyczącymi wypłat z tego tytułu nie stykała.

Również świadek S. J. ukończył staż potrzebny do nabycia prawa do nagrody w 2010 roku i nie była mu ona wypłacona. Wyjaśnieniem powyższego także może być fakt nieświadomości wymienionego i upomnienia się o tę nagrodę.

Niewątpliwym jest, że istniał i był złożony w dokumentacji dostępnej Fundacji dokument datowany jako Regulamin z 2008 roku, w którym to nagrody były przewidziane jedynie dla etatowych członków zarządu i brak w nim było jakichkolwiek zapisów określających wysokość tych nagród oraz podstawy naliczania. Niewątpliwym jest też, że taki dokument zaistniał przed październikiem 2013 roku. Jest on opatrzony własnoręczną datą wpisaną przez L. W. (1), która pracowała jedynie do końca 2014 roku. Dodatkowo z zeznań E. C. w powiązaniu z informacjami wynikającymi z wydruków z zrzutów z ekranu komputera wynika, że projekt Regulaminu, który w październiku 2013 roku wysyłała do (...) S.A. zeskanowała korzystając z komputera powódki z dokumentu, jaki znalazła w jednym z segregatorów i dokonała w nim wyłącznie zmian dotyczących wpływu zmian wysokości średniego wynagrodzenia ogłaszanego przez ZUS na wysokość wynagrodzenia członków zarządu. Natomiast niewątpliwie, wersja ta w spornym pkt 7 § 1 nie zawiera już zapisów o nagrodzie jubileuszowej dla pracowników oraz danych o wysokości nagrody za poszczególne lata i podstawy naliczania takiej nagrody.

Jednakże z przyczyn omówionych wyżej, Sąd wykluczył, by była to wersja regulaminu, która obowiązywała od 2008 roku, jak twierdzi K. M.. Niewątpliwie została ona wprowadzona do obiegu przed październikiem 2013 roku, jak również ustnie, ogólnie Prezes Zarządu informował na jakimś spotkaniu część pracowników, że nagrody już obowiązywać nie będą, jednak nie można uznać, by była to forma właściwa do wprowadzenia zmian w indywidualnych warunkach wynagradzania (już niezależnie od tego, iż K. M. utrzymuje, że od 2008 roku Regulamin obowiązywał wyłącznie w takiej wersji) . Niewątpliwie pozbawienie prawa do nagrody jubileuszowej jest zmianą na niekorzyść, w takim wypadku zmiana Regulaminu Wynagradzania i wprowadzenie tych do warunków wynagradzania poszczególnych pracowników wymaga zgodnie z art. 241¹³ § 2 kp w związku z art. 77²§5 kp dokonania wypowiedzenia, które bezsprzecznie nie nastąpiło.

Odnieść się również należy do odrębnej adnotacji dokonanej przez świadka L. W. (1) na tej wersji z datą 2.01.2008 roku oraz wpisu tego Regulaminu na listę Zarządzeń Prezesa. Aczkolwiek z samego wpisu na listę nie wynika, która z wersji została tam odnotowana, to z zestawienia tych dwóch dokumentów należy wnioskować, iż L. W. (1) dysponowała wówczas tym dokumentem datowanym na okres od 2008 roku, który pozwany złożył w oryginale do tego postępowania, a zatem nieprzewidującym nagrody jubileuszowej dla pracowników. Sugestii świadka, że strona z jej odrębną adnotacją została „dołożona” do tej wersji, a faktycznie była składana pod inną, Sąd nie podzielił, układ graficzny obu dokumentów jest niewątpliwie inny i taki zabieg byłby niemożliwy.

Tym niemniej jednak, Sąd uznał, w zestawieniu z innymi dowodami, iż te dwie okoliczności nie są rozstrzygające i nie oznaczają, że faktycznie od 2008 roku była to jedyna wersja regulaminu. Niewątpliwie na liście znajduje się data 2.01.2008 roku, ta sama widnieje na samym dokumencie. Z zeznań L. W. (1) wynika jednak, że dokonanie tych adnotacji było związane z koniecznością przedłożenia Regulaminu podczas jednej z kontroli, bądź to z Krajowego Systemu Usług, bądź w związku z ISO i świadek nie jest w stanie wskazać, kiedy to nastąpiło, a wpisała datę początku obowiązywania Regulaminu. Na liście zarządzeń jest to ostatnia data i mogła być wpisana w dowolnie późnym momencie, brak następnych wpisów nie pozwala na ustalenie końcowej daty, kiedy mogło to nastąpić.

Istota sporu sprowadza się w niniejszej sprawie do ustalenia, jaka wersja Regulaminu obowiązywała u pozwanego w lutym 2013 roku, bowiem same okresy zatrudnienia powódki, fakt, że wszystkie winny być zaliczone do stażu pracy uprawniającego do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej zgodnie w Regulaminem, na który powołuje się powódka, jak i podstawa naliczania tej nagrody nie budzi wątpliwości i nie wymaga omówienia.

Z uwagi zatem na ustalenie, iż w chwili ukończenia przez powódkę 15-letniego okresu pracy obowiązywał Regulamin, w treści którego przewidziano nagrody jubileuszowe dla pracowników Fundacji, a za 15 letni okres była to nagroda w wysokości 150% wynagrodzenia zasadniczego, które od 1 lutego 2013 roku wyniosło kwotę 3343,09 złotych zasądzono na rzecz powódki od pozwanego żadaną kwotę z ustawowymi odsetkami od daty wymagalności.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481§1 kc, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione w całości.

Sąd w oparciu o treść art. 113§1 ustawy dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Szczytnie) odpowiednią kwotę tytułem kosztów sądowych, bowiem zgodnie z treścią art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, powód nie miał obowiązku ich uiszczenia. Wysokość opłaty naliczono w oparciu o art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych mając na uwadze wysokość zasądzonego na rzecz powoda roszczenia.

Wyrokowi do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477²§1 kpc.